

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.878 van 12 april 2012
in de zaak A. 199.172/VII-38.002.**

In zake : de NV B&M
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Walter Van Steenbrugge
kantoor houdend te 9820 Merelbeke
Jozef Hebbelynckstraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
2. de KANSSPELCOMMISSIE BIJ DE FEDERALE
OVERHEIDSDIENST JUSTITIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Jonas Riemslogh
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Cogels Osylei 61
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de BVBA LOISIRS ELECTRONIQUES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Clive Van Aerde en Yves Van Damme
kantoor houdend te 8200 Brugge
Rijselstraat 274
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 februari 2011, strekt tot de
nietigverklaring van de "beslissing, genomen door de Kansspelcommissie (FOD
Justitie), gedateerd op 07.07.2010, waarbij de vergunning B21540 werd uitgereikt
aan BVBA LOISIRS".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 6 april 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 februari 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Walter Van Steenbrugge, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Jonas Riemslagh, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Tom Kloeck, die loco advocaat Clive Van Aerde verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Aan de verzoekende partij werd op 6 februari 2002 een vergunning klasse B toegekend voor het uitbaten van een kansspelinrichting klasse II aan de Leeuw van Vlaanderenlaan 15 te Waarschoot.

3.2. Op 11 augustus 2004 dient de verzoekende partij bij de Kansspelcommissie een aanvraag in om een bijkomende vergunning klasse B te verkrijgen voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II aan de Staatsbaan 2 A te Maldegem.

3.3. Met een brief van 1 oktober 2004 deelt de Kansspelcommissie het volgende mee :

"Op 11 augustus 2004 ontvingen wij van u een aanvraag voor een vergunning klasse B voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II op bovenvermeld adres. Uw dossier werd aan de commissie voorgesteld ter zitting van 16 september 2004. Tijdens deze zitting werd de commissie ingelicht over een onderzoek dat momenteel loopt aangaande een klacht die tegen u werd neergelegd wegens vrijwillige slagen en verwondingen en wederrechtelijke vrijheidsberoving. Feiten die zich zouden hebben voorgedaan in een andere speelautomatenhal die door u wordt uitgebaat.

De commissie heeft, conform artikel 36.2 van de Kansspelwet, tot taak om, voorafgaand aan de toekenning van de vergunning, na te gaan of de aanvrager voldoet aan de vereisten van de functie. In het kader van deze opdracht is zij van oordeel dat een beslissing ten gronde in huidig dossier voorbarig is en dat het resultaat van bovenvermeld onderzoek dient te worden afgewacht. Bijgevolg besliste de commissie de behandeling van uw dossier uit te stellen naar een latere, niet bepaalde datum".

3.4. Het blijkt dat tegen de zaakvoerster van de verzoekende partij klacht is ingediend omdat zij op 7 en 8 juli 2004 een persoon wederrechtelijk zou hebben vastgehouden in de privévertrekken van de exploitatiezetel en daarbij opzettelijke slagen en verwondingen zou hebben toegebracht. Naar zeggen van de verzoekende partij zou die strafklacht enkel zijn ingediend om haar aanvraag tot vergunning voor het uitbaten van een kansspelinrichting klasse II te Maldegem te dwarsbomen. Op 22 juni 2005 wordt de strafklacht ingetrokken.

3.5. Naar aanleiding van de klacht heeft de Kansspelcommissie tegen de verzoekende partij een administratieve sanctieprocedure aangevat. Op 2 maart 2005 acht de Kansspelcommissie de klacht wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving en opzettelijke slagen en verwondingen niet bewezen. Tegelijk stelt de Kansspelcommissie echter vast dat het spelersregister van de kansspelinrichting niet correct is bijgehouden en onvolledig is. Dientengevolge beslist de Kansspelcommissie om de vergunning van de verzoekende partij voor de uitbating van haar kansspelinrichting te Waarschoot voor één maand te schorsen. Die beslissing wordt met een aangetekende brief van 3 maart 2005 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.6. Op 4 mei 2005 plaatst de Kansspelcommissie de aanvraag van de verzoekende partij voor een bijkomende vergunning klasse B als elfde op de gewone wachtlijst. De aanvraag krijgt zijn plaats op de wachtlijst "volgens de datum dat het dossier volledig was of in de gevallen waar een sanctieprocedure liep tegen de aanvragers voor een andere speelzaal op de datum dat deze sanctie is uitgesproken".

3.7. Met een brief van 16 januari 2006 deelt de procureur des Konings te Gent aan de verzoekende partij mee dat de strafklacht tegen haar zaakvoerster wegens onvoldoende bewijzen werd geseponeerd. Daarop vraagt de verzoekende partij aan de Kansspelcommissie om de aanvraag voor een vergunning klasse B voor een kansspelinrichting te Maldegem in behandeling te nemen.

3.8. De Kansspelcommissie reageert op 30 januari 2006 als volgt :

"Wij hebben uw schrijven van 27 januari 2006 in goede orde ontvangen. Terzake kunnen wij u medelen dat het dossier van uw cliënte reeds verder in behandeling werd genomen door de commissie. Omdat reeds geruime tijd geleden het wettelijk voorziene maximum aantal vergunningen werd afgeleverd, werd een wachtlijst aangelegd. Bovenvermeld dossier staat actueel op plaats 8. In totaal staan 12 dossiers op de lijst. Van zodra de nodige plaatsen

vrij komen en het dossier van uw cliënte in aanmerking komt voor goedkeuring, zal haar een uitnodiging worden toegestuurd om voorafgaand door de commissie te worden gehoord".

3.9. Vervolgens vraagt de verzoekende partij bij brief van 22 februari 2006 aan de Kansspelcommissie haar standpunt te willen herzien. De verzoekende partij wijst er onder meer op dat zij haar plaats op de wachtlijst als gevolg van een totaal ongefundeerde klacht is kwijtgespeeld waardoor zij zware financiële verliezen heeft geleden.

3.10. Op 23 februari 2006 deelt de Kansspelcommissie het volgende mee :

"Bij het toekennen van een plaats op de wachtlijst en de eventuele vertraging die zich daarbij heeft voorgedaan, heeft de commissie in geen geval rekening gehouden met de klacht die werd ingediend op strafrechtelijk niveau en die een seponering tot gevolg had. Het onderzoek waarvan sprake in ons schrijven van 1 oktober 2004 en waarnaar u verwijst, betreft het onderzoek, uitgevoerd door de commissie zelf in het kader van de administratieve sanctieprocedure in het dossier B 8524. Zoals u weet besliste de commissie tot een schorsing van 1 maand. Bij het nemen van deze sanctie baseerde zij zich enkel en alleen op vastgestelde inbreuken op artikel 62 van de kansspelwet. Het overige waarvan sprake in de beslissing van 2 maart 2005 werd niet in overweging genomen bij de uitspraak van de sanctie.

Na het afsluiten van deze sanctieprocedure werd dan ook onmiddellijk overgegaan tot toekenning van een plaats op de wachtlijst".

3.11. Op 30 januari 2008 interpelleert de verzoekende partij de Kansspelcommissie over het feit dat in 2006 vergunningen zijn toegekend aan vennootschappen, zoals onder meer voor de speelhal Josan te Halle, die volgens het dossiernummer ná haar aanvraag moesten worden behandeld.

3.12. Dienaangaande antwoordt de Kansspelcommissie bij brief van 12 februari 2008 als volgt :

"Zoals reeds meegedeeld in ons schrijven van 23 februari 2006 werd aan uw cliënt een plaats op de wachtlijst toegekend in de zitting van 2 maart 2005.

Een plaats op de wachtlijst wordt toegekend op het moment dat een dossier

administratief volledig in orde is. Daar, op het ogenblik dat uw dossier werd ingediend, een onderzoek lopende was omtrent een aantal feiten die zich hadden voorgedaan in de reeds vergunde kansspelinrichting klasse II (B8524) uitgebaat door uw cliënt, werd aan de nieuwe aanvraag niet onmiddellijk een plaats op de wachtlijst toegekend. De kansspelcommissie was van oordeel de beslissing in de hangende sanctieprocedure te moeten afwachten, teneinde met zekerheid te kunnen vaststellen of uw cliënt nog steeds voldeed aan de vereisten van de functie. Deze vereiste is immers noodzakelijk om te kunnen spreken van een 'volledig' dossier.

Zodra de administratieve sanctieprocedure in dossier B8524 was afgesloten, werd het nieuwe dossier B 19964 geacht volledig te zijn en werd het toegevoegd aan de wachtlijst.

Deze handelswijze van de kansspelcommissie is volledig conform het beginsel van behoorlijk bestuur. Bij de behandeling van dossier B19964 werden alle objectieve maatstaven om te kunnen spreken van een 'volledig' dossier in acht genomen, net zoals dit is gebeurd bij de behandeling van alle andere dossiers.

Sinds uw cliënt in de zitting van 2 maart 2005 haar plaats kreeg toegekend, werd geen enkele wijziging meer aangebracht in de volgorde van de dossiers op de wachtlijst. Momenteel bekleedt uw cliënt plaats 3 op de wachtlijst".

3.13. Op 26 september 2008 richt de verzoekende partij zich andermaal tot de Kansspelcommissie. Zij brengt onder de aandacht dat de speelzaal Josan te Halle bindingen heeft met een persoon tegen wie een zeer ernstig strafonderzoek werd gevoerd. Concreet wenst de verzoekende partij te vernemen in hoeverre de malafide praktijken waarvan sprake was in de pers de ranking van bedoelde persoon hebben geschaad. Bovendien wijst de verzoekende partij er op dat de aanvraag voor de speelzaal Josan nooit een achteruitstelling heeft opgelopen, hoewel ook tegen haar zaakvoerder een klacht lopende was.

3.14. In antwoord op voormeld schrijven deel de Kansspelcommissie mee dat de klacht in kwestie betrekking had op de exploitatie van de speelhal Josan, niet te Halle, maar te Ternat, en dat de bedoelde persoon geen inspraak heeft in de vennootschappen die de speelautomatenhallen in Ternat en Halle uitbaten.

3.15. Met een brief van 3 september 2009 klaagt de verzoekende partij opnieuw aan dat haar aanvraag voor het verkrijgen van een vergunning op arbitraire wijze werd achteruitgesteld op de wachtlijst. Zij wijst er op dat de wachtlijst werd omzeild door de overname van bestaande vergunningen die

vervolgens naar een andere locatie werden overgebracht :

"Een inrichting die zich op de wachtlijst bevindt na de door mijn cliënte aangevraagde en te vergunnen inrichting, kan blijkbaar plotseling, zonder dat de wachtlijst nog daadwerkelijk effect heeft en moet gerespecteerd worden, geopend worden en een vergunde inrichting worden, dit door aankoop en/of overbrenging van een vergunning die elders was gevestigd en waarvan de uitbating in feite werd stopgezet.

Wanneer een bepaalde inrichting wordt stopgezet zou de vergunning in principe moeten ingediend worden, waardoor de op de wachtlijst eerst gerangschikte aanvrager een vergunning zou kunnen verkrijgen.

In werkelijkheid kan men echter in plaats van de vergunning van de stopgezette uitbating in te dienen waardoor een plaats zou vrij komen, de vergunning (via de aandelen van de titularis) gewoon overdragen of verplaatsen naar een inrichting die nochtans nog niet op de wachtlijst stond, of nog niet in nuttige rang op de wachtlijst stond.

Op die wijze kan men een vennootschap overnemen die een vergunning bezit en dus de facto een vergunning 'aankopen', om vervolgens over te brengen naar een inrichting waarvoor normalerwijze nog de wachtlijst gold.

Het is evident dat dergelijke praktijk de aanvragers die jarenlang (reeds vier jaar voor wat mijn cliënte betreft) op de wachtlijst staan voor een bepaalde inrichting, benadeelt en het systeem van de wachtlijst ernstig uitholt".

De verzoekende partij vraagt dat maatregelen zouden worden genomen om deze "oneigenlijke werkwijze en uitholling van de wachtlijst" onmogelijk te maken.

3.16. Op 9 september 2009 wijst de Kansspelcommissie er op dat aan de wachtlijst geen verworven rechten zijn verbonden en dat de "nieuwe verhuisregeling" die vanaf 1 januari 2009 in voege is, het mogelijk maakt een vergunde kansspelinrichting naar een andere gemeente te verhuizen.

3.17. In een brief van 17 december 2009 aan de Kansspelcommissie stelt de verzoekende partij dat zij "gedurende jaren op diverse manieren onrechtmatig en op een niet-objectieve wijze werd behandeld" en reeds lang over de gevraagde vergunning had moeten beschikken. De verzoekende partij dringt er op aan om haar met onmiddellijke ingang een vergunning voor de uitbating van de kansspelinrichting Victory te Maldegem te verlenen.

3.18. Enkele dagen later, namelijk op 23 december 2009, deelt de verzoekende partij mee dat zij vernomen heeft dat een vergunning klasse B is vrijgekomen en deze wellicht zal worden toegekend aan de BVBA Janna voor de uitbating van een kansspelinrichting te Adegem. Zij dringt er nogmaals op aan de door haar gevraagde vergunning te verlenen.

3.19. Op 6 januari 2010 antwoordt de Kansspelcommissie dat het dossier van de verzoekende partij steeds "met de nodige zorgvuldigheid en volgens het boekje" werd behandeld, dat over de toewijzing van de vrijgekomen vergunning op 3 februari 2010 door de nieuw samengestelde commissie zal worden beslist en dat de bestaande wachtlijst zal worden afgeschaft met de inwerkingtreding van de nieuwe Kansspelwet.

3.20. De vrijgekomen vergunning klasse B, waarvan sprake, wordt op 3 februari 2010 door de Kansspelcommissie toegekend aan de BVBA Janna die sinds april 2008 de eerste plaats op de wachtlijst bezette. Die beslissing wordt op 5 februari 2010 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Tevens wordt haar meegedeeld dat zij thans de tweede plaats op de wachtlijst heeft ingenomen.

3.21. Op 2 maart 2010 stelt de verzoekende partij bij de Raad van State een vernietigingsberoep in tegen de beslissing van de Kansspelcommissie om aan de BVBA Janna een vergunning klasse B toe te kennen (zaak A. 195.692/VII-38.234).

3.22. Vervolgens voert de verzoekende partij een uitgebreide briefwisseling met de Kansspelcommissie over de in de jaren 2004 tot 2009 toegekende vergunningen klasse B. In een brief van 13 september 2010 stelt zij :

"Bij het vergelijken van de lijst van de uitgereikte vergunningen B d.d. 04.02.2010 met deze van 06.09.2010, diende cliënte vast te stellen dat een nieuwe vergunning werd uitgereikt voor de inrichting Royal Seven te 9900 Eeklo, Boelare 61.

Deze vergunning 21540 werd uitgereikt aan BVBA LOISIRS, alhoewel deze BVBA slechts werd opgericht op 22.02.2005 en de aanvraag voor

vergunning namens cliënte reeds dateert van 11.08.2004 (met name van ruim voordien).

Mag ik Uw commissie hieromtrent dringend om nadere uitleg verzoeken?".

3.23. Na het versturen van een aantal herinneringsbrieven, volgt uiteindelijk op 13 december 2010 een brief van de Kansspelcommissie waarin het volgende wordt gesteld :

"Op uw eerste vraag kunnen wij u meedelen dat de vergunning B21540 werd uitgereikt aan BVBA Loisirs tijdens de zitting van 7 juli 2010 daar deze aanvrager op dat ogenblik de eerste plaats op de wachtlijst bezette en daar het aanvraagdossier volledig was.

Een plaats op de wachtlijst wordt toegekend op het ogenblik dat een aanvraagdossier volledig in orde is, en dit ongeacht de datum van initieel aanvragen. Het feit dat BVBA Loisirs slechts werd opgericht op 22.02.2005, en dus ruimschoots na indiening van de aanvraag door uw cliënt, is niet aan de orde. Het aanvraagdossier van BVBA Loisirs was volledig in orde op datum van 24 februari 2005. Het aanvraagdossier van uw cliënt was pas volledig in orde op 2 maart 2005 en dit nadat de sanctieprocedure die tegen uw cliënt lopende was in dossier B8524 was afgesloten".

3.24. Met een brief van 22 december 2010 heeft de verzoekende partij aan de Kansspelcommissie gevraagd "om de beslissing van 07.07.2010 waarbij de vergunning aan BVBA Loisirs werd toegekend, alsook de notulen van de vergadering van Uw commissie van die dag, aan haar raadsman over te willen maken".

IV. Aanduiding van de verwerende partijen

Standpunt van de partijen

4.1. De eerste verwerende partij vraagt buiten de zaak te worden gesteld omdat de bestreden beslissing niet genomen is door de minister van Justitie, noch door een dienst die rechtstreeks onder zijn bevoegdheid valt, maar door de Kansspelcommissie die over een substantiële mate van autonomie beschikt. Zij verwijst desbetreffend naar "de praktijk van de Franstalige kamers", inzonderheid naar het arrest nr. 191.597 van 18 maart 2009.

"Zo nodig", aldus de memorie van antwoord, dient de zaak voorgelegd te worden aan de "algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak overeenkomstig artikel 92 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, teneinde eenheid van rechtspraak te verwezenlijken".

4.2. De verzoekende partij stelt in haar memorie van wederantwoord dat de Kansspelcommissie onder de bevoegdheid valt van de Belgische Staat en dat in de Kansspelwet nergens is bepaald dat de verantwoordelijkheid van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, zou worden uitgeschakeld omwille van de beweerdde substantiële mate van autonomie van de Kansspelcommissie.

4.3. In hun laatste memorie benadrukken de verwerende partijen dat de minister van Justitie op geen enkel ogenblik bij het nemen van de bestreden beslissing werd betrokken en dat de Kansspelcommissie in verregaande mate haar eigen budget beheert waardoor er geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat de commissie de kosten die door de Raad van State gebeurlijk te haren laste worden gelegd niet zou vergoeden.

Beoordeling

5. De tweede verwerende partij is een orgaan van de Belgische Staat die als zodanig onder de Federale Overheidsdienst Justitie ressorteert. Zij heeft geen eigen rechtspersoonlijkheid. De aan de Kansspelcommissie toegeschreven substantiële mate van autonomie, ook op het vlak van budgetbeheer, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

In die omstandigheden wordt de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, terecht aangewezen om als verwerende partij op te treden in een beroep dat gericht is tegen een

bestuurshandeling die van één van zijn organen uitgaat en waarvoor hij als rechtspersoon de volle verantwoordelijkheid draagt.

Op de suggestie om de zaak overeenkomstig artikel 92 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak voor te leggen, wordt niet ingegaan. De door de verwerende partijen opgeworpen rechtsvraag betreft een loutere procedurekwestie die geen enkele invloed heeft op de uitkomst van voorliggend geding en evenmin valt in te zien welk nadeel de tweede verwerende partij ondervindt door de, in haar ogen overbodige, aanwijzing van de Belgische Staat om mede het verweer te voeren.

V. Verzoek tot samenvoeging

6. De verzoekende partij vraagt de samenvoeging met de zaak A. 195.692/VII-38.234. In die zaak vordert de verzoekende partij de nietigverklaring van de beslissing van 3 februari 2010 van de Kansspelcommissie waarbij een vergunning klasse B wordt toegekend aan de BVBA Janna en de vergunning aan de verzoekende partij wordt geweigerd.

De beide zaken vertonen geen voldoende samenhang opdat de samenvoeging ervan in het belang van een goede rechtsbedeling noodzakelijk is.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

Standpunt van de partijen

7.1. De verwerende partijen werpen op dat het beroep laattijdig werd ingesteld. In hun memorie van antwoord laten zij het volgende gelden :

"30. De bestreden beslissing dateert van 7 juli 2010.

Ten laatste op 13 september 2010 had verzoekster kennis van de bestreden beslissing. Op dat ogenblik schreef de raadsman van verzoekster aan de Kansspelcommissie (...):

'Bij het vergelijken van de lijst van de uitgereikte vergunningen B d.d. 04.02.2010 met deze van 06.09.2010, diende cliënte vast te stellen dat een nieuwe vergunning werd uitgereikt voor de inrichting Royal Seven te 9900 Eeklo, Boelare 61.

Deze vergunning 21540 werd uitgereikt aan BVBA LOISIRS (...).'

Verzoekster stelde onderhavige procedure in door middel van een verzoekschrift gedateerd op 11 februari 2011, weliswaar pas door uw Raad ontvangen op 16 februari 2011. Dit is kennelijk na het verstrijken van de in artikel 4 van het Procedurereglement (...) voorziene termijn van 60 dagen na kennisname van de bestreden beslissing.

31. In het verzoekschrift tot nietigverklaring stelt verzoekster dat zij pas kennis kreeg van de bestreden beslissing op 17 december 2010, wanneer zij de brief van de Kansspelcommissie van 13 december 2010 ontving.

Zelfs indien zou blijken dat het verzoekschrift binnen de 60 dagen na ontvangst van de brief van 13 december 2010 zou zijn ingediend, kan dit de laattijdigheid van de vordering niet verhelpen. Het is immers kennisname van het bestaan van een beslissing die de termijn van 60 dagen doet lopen, niet de ontvangst van een integrale beslissing en/of het onderliggende administratief dossier.

Dit werd veelvuldig bevestigd in de rechtspraak van uw Raad. Zo stelde uw Raad in arrest nr. 200.558 van 8 februari 2010.

'Opdat de termijn voor een derde zou beginnen lopen vanaf het ogenblik dat hij feitelijk kennis heeft van een erkenning, is enkel vereist dat die derde een voldoende kennis heeft van het bestaan, de aard en de draagwijdte van de erkenning, niet dat hij op dat ogenblik kennis heeft van de precieze inhoud ervan, noch van het griefhoudend karakter ervan, noch van alle mogelijke onwettigheden die er zouden aan kleven.

De beroepstermijn is voldoende ruim om een verzoeker toe te laten verder kennis te nemen van de volledige inhoud van de bestreden beslissingen om met voldoende kennis van zaken een beroep in te stellen.

(...)

Het beroep in de zaak A. 181.251/IX-5572 is onontvankelijk ratione temporis en de exceptie van de verwerende partij is gegrond.'

Verzoekster kan niet betwisten dat zij meer dan 60 dagen voor het instellen van onderhavige procedure kennis had van zowel het bestaan als de aard en de draagwijdte van de bestreden beslissing.

Zij wist immers ten laatste op 13 september 2010 dat de Kansspelcommissie een vergunning klasse B (met nummer 21540) had toegekend (...). Zij wist dat deze vergunning aan tussenkomende partij was toegekend. De inhoud van de verleende vergunning stond eveneens vast voor verzoekster - zelf eveneens houdster van een vergunning klasse B - aangezien deze rechtstreeks voortvloeit uit de Kansspelwet. Meer zelfs: aangezien verzoekster nauwgezet de wachtlijst opvolgde, kon het haar niet ontgaan zijn dat de vergunning was toegekend aan de hoogst gerangschikt(e) op de wachtlijst, zodat verzoekster meteen kennis had van (een deel van) de

motivering van de bestreden beslissing.

Samengevat: verzoekster was reeds ten laatste op 13 september 2010 op de hoogte van het bestaan, de aard en de draagwijdte van de bestreden beslissing".

7.2. De tussenkomende partij werpt in haar memorie eveneens op dat het beroep laattijdig is, aangezien de verzoekende partij ten laatste op 13 september 2010 kennis had van de bestreden beslissing en zij tot 22 december 2010 heeft gewacht om er een afschrift van te vragen.

7.3. In haar memorie van wederantwoord repliceert de verzoekende partij dat zij in haar brief van 13 september 2010 duidelijk heeft aangegeven dat zij geen kennis had van het tijdstip van het bestaan van de bestreden beslissing, noch van de aard en van de draagwijdte ervan, of daarvan minstens geen voldoende kennis had. Voorts wijst de verzoekende partij er op dat zij na haar eerste vraag om verduidelijking op 13 september 2010 gedurende meer dan drie maanden in het ongewisse werd gelaten ondanks drie rappelbrieven, dat de Kansspelcommissie pas op 13 december 2010 heeft geantwoord met opgave van de datum en de redenen van de bestreden beslissing zodat zij pas vanaf dat ogenblik voldoende inzicht had om met kennis van zaken een beroep tot nietigverklaring in te stellen. De verzoekende partij besluit dat zij alles in het werk heeft gesteld om kennis te kunnen nemen van de bestreden beslissing, die haar overigens nog steeds niet werd meegedeeld.

7.4. De verzoekende partij benadrukt in haar laatste memorie dat beslissingen omtrent de toekenning van een vergunning B niet op algemene wijze worden bekendgemaakt, dat dergelijke beslissingen slechts worden vermeld op de lijst van vergunninghouders op de website van de Kansspelcommissie, dat echter geen enkele zekerheid bestaat dat de in die lijst vermelde gegevens correct zijn, dat dan ook op basis van die lijst niet met zekerheid kan worden uitgemaakt of effectief een vergunning werd afgeleverd, dat zij evenmin via het opvolgen van haar positie op de wachtlijst zekerheid kon verwerven over de toekenning van een vergunning B aan de tussenkomende partij, dat het feit dat zij op een bepaald ogenblik heeft vastgesteld dat de tussenkomende partij opgenomen was in de lijst

van de vergunningshouders B - lijst die volgens de verzoekende partij sporadisch en gebrekkig wordt bekengemaakt - niet kan worden gelijkgesteld met de kennisname van de beslissing waarbij de vergunning wordt toegekend, dat zij pas door de neerlegging van het administratief dossier kennis heeft kunnen krijgen van de volledige inhoud van de bestreden beslissing, dat zij in de periode voordien geen voldoende kennis had van de bestreden bestuurshandeling gelet op de onbetrouwbaarheid van de website van de Kansspelcommissie, de onmogelijkheid om het bestaan van een vergunning af te leiden uit een exploitatie die nog steeds geen aanvang heeft genomen, het niet-accuraat bijhouden van de wachtlijst, de weigering om inzage te krijgen in het kwestieuze vergunningsdossier bij de Kansspelcommissie en het uitblijven van een antwoord op haar brief van 13 september 2010. De verzoekende partij stelt dat de beroepstermijn te dezen pas een aanvang heeft genomen met de kennisname van de brief van de Kansspelcommissie van 13 december 2010. Ten slotte benadrukt zij dat de ratio legis van de vervaltermijn om bij de Raad van State een beroep in te stellen, niet wordt miskend door er van uit te gaan dat de ontvangst van voormelde brief van 13 december 2010 de beroepstermijn heeft doen ingaan.

Beoordeling

8. Luidens artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : algemeen procedurereglement) moeten de vernietigingsberoepen worden ingediend binnen zestig dagen nadat de bestreden beslissing of verordening werd bekendgemaakt of betekend. Indien ze noch bekendgemaakt, noch betekend dient te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er kennis van heeft gehad.

De in het algemeen procedurereglement voorgeschreven verjaringstermijn van zestig dagen werd ingesteld in het belang van de openbare orde en de rechtszekerheid en meer bepaald, zoals in het verslag bij het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 is gesteld, om te vermijden "dat de geldigheid der

akten, reglementen of beslissingen gedurende onbepaalde tijd onzeker blijft naar gelang van de spoed welke de partijen aan de dag leggen om een beroep tot nietigverklaring in te stellen".

9. De beslissing van de Kansspelcommissie tot toekenning van een vergunning klasse B moet noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend worden, zodat krachtens artikel 4 van het algemeen procedureglement de beroepstermijn van zestig dagen ingaat met de dag waarop de verzoeker er kennis heeft van gehad.

Het is niet vereist dat de belanghebbende derde een afschrift heeft verkregen van de bestreden beslissing. Opdat de termijn voor een derde zou beginnen lopen vanaf het ogenblik dat hij feitelijk kennis heeft van een beslissing, is enkel vereist dat die derde een voldoende kennis heeft van het bestaan, de aard en de draagwijdte van de beslissing, niet dat hij op dat ogenblik kennis heeft van de precieze inhoud ervan, noch van het griefhoudend karakter ervan, noch van alle mogelijke onwettigheden die er zouden aan kleven.

10. Uit de brief die de verzoekende partij op 13 september 2010 aan de Kansspelcommissie heeft gericht, blijkt dat zij uiterlijk op die datum een voldoende kennis had van het bestaan, de aard en de draagwijdte van de aan de tussenkomende partij toegekende vergunning opdat de beroepstermijn zou ingaan. Aangezien in die brief de tussenkomende partij als begunstigde van de vergunningsbeslissing wordt aangeduid, alsmede de plaats van vestiging en het nummer van de vergunning, kan de verzoekende partij niet ernstig staande houden dat zij op voormelde datum geen voldoende kennis had van het bestaan, de aard en de draagwijdte van de bestreden beslissing. In de brief van 13 september 2010 vroeg de verzoekende partij trouwens geen uitleg over de inhoud van de bestreden beslissing, maar wel over het bezwaar dat de vergunning was toegekend aan een rechtspersoon die pas na het indienen van haar aanvraag was opgericht. Eerst op 22 december 2010 - dus na het verstrijken van de beroepstermijn - heeft de verzoekende partij om een afschrift van de bestreden beslissing verzocht.

11. De bewering dat de door de Kansspelcommissie via haar website publiek gemaakte informatie, niet altijd even accuraat en betrouwbaar is, maakt de kennis waarover de verzoekende partij ten laatste op 13 september 2010 kon beschikken, niet minder voldoende.

12. De exceptie is gegrond. Het beroep dient als laattijdig te worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf april tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Yves Depoorter,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Yves Depoorter

Luc Hellin